

Tale om et Stykke Jord, som er erobret fra Havet, og de er klare over, at de maa værne denne Jord mod Havet. Men man haaber at ogsaa andre vil hjælpe til. Man haaber, at Odsherred-Banen vil hjælpe til, og at de Kommuner, der er interesseret i Lammefjordens Udtørring, ligeledes vil være villige til at yde Tilskud. Man har ogsaa nogen Forhaabning om, at Amtet vil yde en Del Hjælp. Thi var Gennembruddet sket, eller sker det senere, er det ganske givet, at det ikke blot gaar ud over de enkelte, der berøres deraf, men det gaar ogsaa ud over de paa-gældende Kommuner, og det gaar ud over Amtet, ja, det gaar for Resten ud over hele Landet, thi da vil der blive Tale om meget store Forsørgelsesudgifter, ligesom der ogsaa vil blive Tale om, at Stat og Kommune vil miste en Indtægt i Form af Skatter og lignende.

Man vil vel sagtens ogsaa komme med et Andragende til Staten; men jeg vil straks understrege, at det bliver et meget beskeden Andragende. Thi hvis man kommer med et Andragende, vil det vel nærmest blive paa den Maade, at man udtaler Ønsket om, at Staten vil staa bagved som den drivende Kraft, eventuelt giv et lille Bidrag — lille i Forhold til det rundelige Bidrag, som de, der staar foran og har større Pligt til at give, selv giver. Og jeg kunde meget godt tænke mig, at det kunde være rigtigt og forsvarligt, at Staten stillede sig bagved dem, som i første Række har Pligt til at give Tilskud. Men saa vil man eventuelt bede om en Ting til — og jeg synes, det er fuldstændig rigtigt og forstaaeligt, at man fremsætter et saadant Krav —, og det er om at faa Dæmningen ikke blot istandsat, men ogsaa forstærket i en saadan Grad, at de sagkyndige kan sige god for den. I denne Henseende beder man om Hjælp fra Statens Vandbygningsvæsen.

Der vil aabenbart komme ikke saa faa Krav til Statskassen om Hjælp i Anledning af den Skade, der er sket ved Storm og Vandflod her og der omkring i Landet. Men jeg vil bede ærede Medlemmer om at tænke paa, at her var lige ved at ske en Skade, som vilde være blevet ganske enorm i Omfang; der er god Grund til at sikre sig imod, at sligt skulde kunne tænkes at ske i Fremtiden. Jeg vil ogsaa pege paa, at Beboerne derude har ret store Udgifter til at holde deres Arealer fri for Vandskade; aarlig bortpumpes der den store Vandmængde, jeg nævnte, og det medfører en ikke ringe Udgift. Jeg kan ikke komme nærmere ind paa, hvorledes denne Udgift fordeles, men jeg skal dog nævne, at de

ordinære aarlige Udgifter ved at faa Vandet pumpet over Dæmningen ud i Havet andrager for en middelstor Bondegaard opimod 5 000 Kr.; skal der saa komme Ekstraudgifter til, bliver det ikke saa ganske ringe Beløb. Naar nu Lodsejerne derude er saa moderate i deres Krav — det er glædeligt, at Odsherred er saa moderat —, idet de kun anmoder om gratis teknisk Hjælp og endvidere om, at Staten giver et ringe Bidrag, efter at der først er sikret Bidrag fra andre Institutioner, at Staten altsaa kun skal staa bagved som den drivende Kraft, er der formentlig god Grund til at imødekomme dem. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Regering, at den stiller sig meget velvillig overfor denne Sag og er til Rede med al den Hjælp, som kan ydes, først og fremmest teknisk, sagkyndig Hjælp, men maaske ogsaa Hjælp i Form af et Pengebidrag, hvis noget saadant skulde blive nødvendigt.

Krohn: Naar man som jeg først for anden Gang som Folketingsmand gør sig bekendt med et Finanslovsforslag, bliver man noget forbavset ved at faa det foreliggende Finanslovsforslag i Hænde. Der er talt saa uhyre meget om Sparsommelighed, at jeg havde ventet større Sparsommelighed gennemført paa Finanslovsforslaget, end Tilfældet er. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, sammenlignede Finanslovsforslaget med en klippet Pudel; muligvis er Billedet ikke saa daarligt, men i saa Fald vilde jeg ønske, at Pudelen var blevet barberet i Stedet for klippet, og jeg synes, man maa bede det ærede Finansudvalg om at have et Øje paa hver Finger, naar det nu gennemgaar disse mange Punkter paa Finanslovsforslaget. En Familie, der har god Raad, kan tillade sine Medlemmer en hel Del til Glæde for disse, men disse Ting maa bortfalde i de trange Tider. Og som det er med den enkelte Familie, er det med Staten.

Jeg skal fremdrage nogle Punkter, hvor der maa kunne udvises større Sparsommelighed. Jeg vil først dvæle et Øjeblik ved et Spørgsmaal, som flere ærede Medlemmer har talt om, nemlig Spørgsmaalet om Forfatterne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt i, at det er en Forhaanelse mod det danske Statssamfund, at disse svinske Forfattere skal have Understøttelse paa Finansloven, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Blang i, at man skulde tro, vi befandt os i en litterær Guldalder, naar man ser den lange Række Forfatternavne paa Finans-